

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 32 0 V 124271 21 Rev
Sarajevo, 16.04.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Enise Bilajac, kao predsjednice vijeća, Amire Sadović i Marijane Omerčaušević, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagateljice M. Z. iz S., S., koju zastupa punomoćnik M. J., advokat iz T., protiv protivnika predlagateljice Grad, koga zastupa zakonski zastupnik Gradsko pravobranilaštvo, radi naknade za izuzeto neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište, odlučujući o reviziji protivnika predlagateljice izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 32 0 V 124271 16 Gž 2 od 15.03.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj 16.04.2021. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev predlagateljice za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 V 124271 15 V 2 od 07.06.2016. godine određena je naknada predlagateljici Z. M. za nekretnine izuzete pravosnažnim rješenjem Skupštine opštine T. broj 01/1-475-135/87 od 08.02.1988.godine označene kao k.č. br. 2215/3 u površini od 410 m² i k.č. br. 2216/2 u površini od 65 m², obje upisane u pl. br. 904 KO S. (stari premjer k.č. br. 889/13 i 889/16, obje upisane u zk. ul. br. ... KO K.) i to naknada za izgublenu korist u iznosu od 6.414,87 KM, pa je protivnik predlagateljice Grad T. obavezan da predlagateljici Z. M. isplati utvrdjenu naknadu sa zakonskom zateznom kamatom počev od 07.06.2016.godine pa do isplate, a sve u roku od 15 dana računajući od prvog narednog dana od dana prijema rješenja. Tim rješenjem obavezan je protivnik predlagateljice da joj naknadi troškove postupka u iznosu od 3.150,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 07.06.2016.godine do isplate, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je sa viškom zahtjeva u pogledu naknade troškova postupka predlagateljica odbijena, kao i zahtjev protivnika predlagateljice za naknadu troškova postupka.

Drugostepenim rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 32 0 V 124271 16 Gž 2 od 15.03.2018. godine odlučeno je:
„Žalba se djelimično uvažava i prvostepeno rješenje u stavu prvom, drugom i četvrtom izreke preinačava, tako da se odbija predlagateljica M. Z. sa zahtjevom kojim je tražila da joj za nekretnine izuzete pravosnažnim rješenjem Skupštine opštine T. broj 01/1-475-135/87 od 08.02.1988. godine, označene kao k.č. br. 2215/3 u površini od 410 m² i k.č. br. 2216/2 u

površini od 65 m², obje upisane u pl. br. 904 KO S. (stari premjer k.č. br. 889/13 i 889/16, obje upisane u zk. ul. br. 25 KO K.), protivnik predlagateljice isplati naknadu na ime izgubljene koristi u iznosu od 6.414,87 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 07.06.2016. godine, pa do isplate, te sa zahtjevom da joj naknadi troškove vanparničnog postupka u iznosu od 3.150,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 07.06.2016. godine pa do isplate, te se predlagateljica obavezuje da protivniku predlagateljice, na ime troškova prvostepenog vanparničnog postupka isplati iznos od 304,20 KM, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa ove odluke, dok se u preostalom odbijajućem dijelu sadržanom u stavu četvrtom izreke prvostepeno rješenje potvrđuje.

Obavezuje se predlagateljica da protivniku predlagateljice na ime troškova žalbenog postupka isplati iznos od 263,25 KM u roku od 15 dana od dana prijema prepisa ovog rješenja, dok se sa viškom zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka protivnik predlagateljice odbija“.

Protiv drugostepenog rješenja reviziju je izjavila predlagateljica zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači i u cijelosti usvoji prijedlog predlagateljice uz naknadu troškova postupka ili pobijano rješenje ukine i predmet vrati nadležnom sudu na ponovno suđenje.

Nakon što je ispitao pobijano rješenje u granicama razloga iz revizije i po službenoj dužnosti, a u skladu sa odredbom člana 241. u vezi sa članom 254. stav. 4. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj, 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 – u daljem tekstu ZPP) ovaj sud je ocijenio da je pobijano rješenje pravilno i na zakonu zasnovano.

Nepotrebno predlagateljica traži dopuštanje revizije temeljem člana 237. stav 3. ZPP zbog značaja za primjenu prava u drugim slučajevima, jer po člana u 26. Zakona o vanparničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 2/98, 39/04 i 73/05) postupak u kome se odlučuje o stambenim stvarima i o naknadi za ekspropisanu nepokretnost, protiv pravomoćnog rješenja donesenog u drugom stepenu dopuštena je revizija.

Neosnovan je revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova proizilazi:

- da je rješenjem Skupštine Općine T., broj 01/1-475-138/87 od 08.02.1988. godine izuzeto od M. Z. i N. Z. neizgrađeno građevinsko zemljište označeno kao k.č. br. 2215/3 u površini od 410 m² i k.č. br. 2216/2 u površini od 65 m² radi dodjele istog za izgradnju individualnih stambenih objekata;

- da je rješenjem Službe za geodetske i imovinsko pravne poslove Općine T. broj 07-31-687/03 od 17.04.2007. godine utvrđen prestanak prava korištenja na neizgrađenom građevinskom zemljištu koje je predmet ovog postupka, a koje je bilo dodjeljeno na osnovu konkursa uz naknadu, radi građenja G. J., te određeno da će se u katastarskom operatu i zemljišnim knjigama, a po zahtjevu Općinskog pravobranioca isto upisati kao državna svojina, sa pravom korištenja Općine T.;

- da je predlagateljica, zajedno sa N. Z., predmetno zemljište koristila kao poljoprivredno zemljište, da su na istom sijale uglavnom povrće koje su prodavale i ostvarivale zaradu, te da su izuzimanjem zemljišta pretrpjele štetu u vidu izmakle koristi;

- da se sa predmetnog zemljišta, a kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka poljoprivredne struke B. M., za jednu godinu mogla ostvariti dobit u iznosu od 527,25 KM;

- da je pravosnažnim rješenjem Službe za geodetske i imovinsko pravne poslove Grada T., broj 07-31-3289/2013-SB od 24.02.2016. godine, utvrđen prestanak državnog vlasništva i uspostavljeni raniji vlasničko pravni odnosi vraćanjem u posjed i vlasništvo M. Z. i N. Z. sa

dijelom ½ gradsko građevinsko zemljište označeno kao k.č. br. 2215/3 zv. „B.“ oranica njiva površine 410 m² i k.č. br. 2216/2 zv. „B.“ oranica njiva površine 65 m², te utvrđeno pravo vlasništva u korist M. Z. i N. Z. sa dijelom ½ i naloženo Službi za geodetske i imovinsko pravne poslove Grada T. – Katastarski operat i zemljišno-knjižnom uredu Općinskog suda u Tuzli, da nakon pravosnažnosti ovog rješenja i uplate troškova postupka u iznosu od 30,00 KM izvrši brisanje ranijih upisa na građevinskom gradskom zemljištu, te da se na istom u zemljišnoj knjizi i katastarskom operatu izvrši upis prava vlasništva u korist M. Z. i N. Z. sa dijelom ½.

Prvostepeni sud je na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja udovoljio zahtjevu predlagateljice za izgublenu korist u iznosu od 6.424,87 KM, jer je ocijenio da predlagateljici nije određena niti isplaćena naknada za nekretnine koje su joj eksproprisane, dok je drugostepeni sud prihvatio činjenični, ali ne i pravni stav prvostepenog suda, pa je žalbu protivnika predlagateljice djelimično usvojio, prvostepeno rješenje u stavu 2. i 4. izreke preinačio, tako da je odbio zahtjev predlagateljice da joj protivnik za nekretnine izuzete pravosnažnim rješenjem od 08.02.1988. godine isplati na ime izgubljene koristi iznos od 6.414, 87 KM kao i zahtjev za naknadu troškova vanparničnog postupka, dok je u preostalom odbijajućem dijelu sadržanom u stavu 4. izreke prvostepeno rješenje potvrdio.

Po ocjeni ovog suda, drugostepeno rješenje je pravilno i zakonito.

Članom 70. stav 1. Zakona o eksproprijaciji („Službene novine F BiH“ broj 70/07) propisano je da odredbe ovog zakona u pogledu određivanja naknade za eksproprisane nekretnine primjenjivat će se i u slučajevima kada je eksproprijacija izvršena na osnovu propisa o eksproprijaciji koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovog zakona, ako naknada nije isplaćena, s time što zakonske zatezne kamate teku od dana donošenja odluke o određivanju naknade. U stavu 2. istog člana je propisano da naknada iz stava 1. ovog člana tereti korisnika eksproprijacije, odnosno njegovog pravnog sljednika. U stavu 3. istog člana regulisano je da raniji vlasnik ima pravo podnijeti zahtjev za određivanje naknade u smislu stava 1. ovog člana u roku od godinu dana o dana stupanja na snagu ovog zakona.

Suprotno pogrešnom pravnom shvatanju predlagateljice, pravilno je drugostepeni sud primijenio odredbu člana 70. stav 3. Zakona o eksproprijaciji kada je odlučujući o žalbi protivnika predlagateljice preinačio prvostepeno rješenje i odbio zahtjev za naknadu izgubljene koristi, jer je isti podnesen nakon proteka roka u kojem je predlagateljica imale pravo podnijeti taj prijedlog. Ovo iz razloga što je naprijed pomenuti Zakon o eksproprijaciji stupio na snagu 09.10.2007. godine, a prijedlog u ovoj pravnoj stvari podnesen 12.04.2012. godine.

Dakle, radi se o prekluzivnom roku čijim protekom se gubi i samo subjektivno pravo i mogućnost za prisilno ostvarenje tog prava, za razliku od zastare kojom se gubi samo pravo na prinudno ostvarenje subjektivnog prava, pa protekom prekluzivnog roka, predlagateljica je izgubila pravo da u posebnom postupku podnese zahtjev za određivanje naknade za eksproprisane nekretnine.

Revidentica je, pozivajući se na različitu sudsku praksu, uz reviziju dostavila odluku Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 V 005455 10 Gž od 19.10.2010.godine u kojoj se radilo, kako tvrdi, o istom činjeničnom i pravnom osnovu, istim vlasnicama nekretnine koja se nalazi do predmetnih, a u kojem postupku je pred Općinskim sudom u Tuzli (RI 119/88) određena naknada po osnovu izgubljene koristi i naknada za stabla voća, pa da je neshvatljivo da sud za jednu parcelu odredi naknadu, a za drugu odbije zahtjev pozivom na čl. 70. Zakona o eksproprijaciji.

Predlagateljici valja napomenuti da je postupak u navedenom predmetu pokrenut još 20.04.1988. godine, dakle prije stupanja na snagu navedenog Zakona o eksproprijaciji, dok je konkretan postupak pokrenut tek 12.04.2012. godine - nakon više od četiri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona (09.10.2007. godine) tako da je po ocjeni i ovog suda, u konkretnom slučaju nastupila prekluzija, kako je to pravilno ocijenio drugostepeni sud.

Ostali revizijski prigovori nisu od odlučnog značenja na drugačiju odluku sa aspekta predmeta spora (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP), pa ih nema potrebe posebno obrazlagati.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, a ni razlog na koji ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, reviziju je valjalo odbiti primjenom odredbe člana 248. u vezi sa članom 254. stav 4. ZPP.

Primjenom člana 397. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP odbijen je zahtjev predlagateljice za naknadu troškova sastava revizije budući da nije uspjela u revizijskom postupku.

Predsjednica vijeća
Enisa Bilajac, s.r.